

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea acțiunii depuse de Vladmir Martea,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Martea împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

*(Dosarul nr. 3d-53/23
NR. PIGD 2-23176006-01-3d-08122023)*

Examinarea admisibilității acțiunii în contencios administrativ. Art.207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ - Reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17. Operațiunea administrativă poate fi contestată concomitent cu actul administrativ.

13 septembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință publică acțiunea depusă de Vladimir Martea

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

Alexandru Brașoveanu, *grefier*.

Cu participarea:

Reprezentantului pârâtului, Consiliului Superior al Procurorilor –

Iulian Gainaru

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 08 decembrie 2023, Vladimir Martea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că la ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 15 noiembrie 2023, în rezultatul examinării demersului Procurorului General interimar, privind suspendarea sa provizorie din funcție, a fost adoptată hotărârea nr. 1-190/23, prin care s-a admis demersul înaintat și eliberat acordul în vederea suspendării sale din funcție.

3. Prin ordinul Procuraturii Generale nr.1982-p din 27 noiembrie 2023, a fost dispusă suspendarea sa din funcția de procuror în Procuratura raionului Călărași de la 27 noiembrie 2023 până la adoptarea unei hotărâri pe caz.

4. Despre existența hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor a aflat la 27 noiembrie 2023, când a revenit la serviciu după concediu medical și i s-a adus la cunoștință Ordinul Procurorului General interimar nr. 1982-p din 27 noiembrie 2023.

5. La 30 noiembrie 2023 a depus la Consiliul Superior al Procurorilor demers în vederea întocmirii integrale (părții motivate) și eliberării hotărârii nr. 1-190/23 din 15 noiembrie 2023. Iar, abia la 08 decembrie 2023 a găsit pe pagina oficială de internet a Consiliului Superior al Procurorilor (www.csp.md) publicată hotărârea în cauză, inclusiv 2 note ale unor membri ai Consiliului.

6. Reclamantul a susținut că temei pentru adoptarea hotărârii respective a servit demersul Procurorului General interimar, care a fost considerat întemeiat și fără a analiza fondul speței și neglijând modificările la instituția

suspendării provizorii din funcție de la art. 200 din Codul procedură penală (intrate în vigoare la 22 august 2023), s-a decis admiterea lui și eliberarea acordului în vederea suspendării sale din funcție.

7. În context, invocând dispozițiile art.200 al Codului de procedură penală, Vladimir Martea a notat că niciun motiv în favoarea adoptării soluției de suspendare a sa din funcție nu a fost adus în conținutul hotărârii de suspendare emise, impunându-se concluzia că această soluție este o manifestare arbitrară.

8. Subsecvent, făcând referire la prevederile art.200 alin.(3) din Codul de procedură penală reclamantul a enunțat că în speță, la data de 14 decembrie 2022 Procurorul General interimar a adresat Consiliului Superior al Procurorilor un demers, prin care a solicitat acordul pentru suspendarea sa provizorie din funcție. Admițând ipotetic, că acest demers ar conține în sine și o motivare a necesității aplicării măsurii procesuale de constrângere, pentru ca actele administrative emise în continuare (atât hotărârea Consiliului, cât și Ordinul de suspendare) să corespundă prevederilor art.31 al Codului administrativ, se constată lipsa unor argumentări temeinice, cu trimitere la fapte concrete, probe etc.

9. Aici, reclamantul a menționat că primul argument invocat este asigurarea ordinii stabilite de Codul de procedură penală privind urmărirea penală și judecarea cauzei. Al doilea argument ar fi - evitarea folosirii funcției deținute pentru influențarea martorilor și periclitării mersului normal al urmăririi penale. La fel, în demers, s-au invocat prevederile art.55 al Legii nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură, potrivit căruia procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor. Însă, nici în demers, nici în anexele la acesta sau în ordinul de suspendare nu au fost aduse probe, date factice obiective cu referire la existența acestor riscuri și anume întreprinderea de către el a acțiunilor/inacțiunilor în vederea încălcării ordinii stabilite de Codul de procedură penală privind urmărirea penală și judecarea cauzei. Dimpotrivă, a manifestat deschidere maximă, pe parcursul urmăririi penale din data de 19 decembrie 2022 (când i s-a acordat statut procesual) a dat curs tuturor solicitărilor procurorului de caz, s-a prezentat de fiecare dată la audieri, a făcut declarații exhaustive cu referire la circumstanțele cazului, a participat la efectuarea altor acțiuni de urmărire penală (când i s-a solicitat). Pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei, nu a comunicat cu nimeni dintre persoanele implicate în această cauză penală. După încetarea măsurilor preventive și până la 27 noiembrie 2023 (adică mai mult de 1 luni) și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în calitate de procuror în Procuratura raionului Călărași, în toată această perioadă nefiind stabilit vreo unul din riscurile expuse.

10. De altfel, Vladimir Martea a subliniat că în cadrul procedurii administrative legate de suspendarea sa provizorie din funcție, au fost încălcate principiile fundamentale ale unui proces administrativ indicat la art.28. 29. 30. 31, 32 ale Codului administrativ, iar actul administrativ individual defavorabil nu întrunește cerințele unui act administrativ veritabil din perspectiva reglementărilor Codului administrativ. Legea Supremă, prin art. 43, garantează că orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului. Curtea Constituțională a Republicii Moldova în Hotărârea nr.6 din 03 martie 2016 a reținut că la nivel internațional dreptul la muncă este recunoscut și protejat de art. 23 din Declarația Universală și de art. 6 alin. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, însă acesta nu este un drept absolut și nelimitat.

11. Având în vedere specificul dreptului la muncă, dar și al poziționării subiecților raporturilor de muncă, atât normele naționale, cât și cele internaționale stabilesc un minim de garanții, menite să asigure un echilibru dintre angajați și angajatori și o protecție adecvată a demnității, securității și stabilității angajaților. Curtea a reiterat că dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă vizează posibilitatea oricărei persoane de a exercita profesia sau meseria pe care o dorește, în anumite condiții stabilite de legiuitor (Hotărârea Curții Constituționale nr.5 din 23 aprilie 2013).

12. Prin eliberarea acordului la suspendarea sa din funcție, Consiliul Superior al Procurorilor nu a acordat deplină atenție circumstanțelor cauzei (acuzăției formulate și critica adusă, acțiunile și actele întreprinse de el în cadrul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, lipsa oricăror riscuri, influențe nepermise, încercări de obstrucționare a justiției de la momentul pornirii urmăririi penale și până în prezent), fără a lua în considerare garanțiile respectării drepturilor sale.

13. În continuare, invocând dispozițiile art.33 din Legea cu privire la procuratură nr.3 din 25 februarie 2016, reclamantul a indicat independența procurorului este asigurată prin, *inter alia* - procedurile de numire, de suspendare și de eliberare din funcție. În acest sens, dezvoltând ideea asigurării independenței procurorului, art.55 oferă opțiunea suspendării din funcție a unui procuror urmărit penal, prin utilizarea sintagmei "*poate*", de unde reiese și faptul că în orice caz argumentele în favoarea sau defavoarea soluției urmează a fi examinate, iar hotărârea trebuie să fie motivată, așa după cum indică și art.200 din Codul de procedură penală.

14. La caz, ținând cont de mențiunile Hotărârii Curții Constituționale nr.6 din 03 martie 2016, hotărârea de suspendare, contestată prin prezenta acțiune, cade sub incidența art. 10, art.11 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ, fiind emis de către o autoritate publică și care afectează drepturile și interesele legitime ale petentului, și anume:

- dreptul constituțional la muncă (art.43 din Constituție);
- dreptul constituțional la asistență (art.47 din Constituție);
- dreptul la un proces echitabil;
- dreptul la viață privată, prin restricția de a forma și dezvolta relații cu alte ființe umane de natură profesională (*cauza C. împotriva Belgiei, Hotărârea CtEDO din 07 august 1996; cauza Pretty împotriva Marii Britanii, nr.2346/02*).

15. De asemenea, invocând dispozițiile art.31 din Codul administrativ, și luând în considerare circumstanțele expuse supra, cu privire la lipsa motivelor și argumentelor, confirmate prin probe în sprijinul soluției de suspendare provizorie din funcție, ce ar fi trebuit să se conțină în demersul Procurorului General interimar, reclamantul a notat că lipsa unor asemenea argumente invocate și discutate în cadrul ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 15 noiembrie 2023, denotă lipsa acestora în textul hotărârii nr. 1-190/2023.

16. La fel, sub aspect de legalitate, a menționat și încălcarea regulilor de competență la dispunerea suspendării. Or, potrivit modificărilor operate la art. 200 din Codul de procedură penală, rezultă că după 22 august 2023 suspendarea provizorie din funcție a învinuitului/inculpatului se dispune de judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, după caz și nici de cum de către angajator. Însă, în conținutul demersului din 14 decembrie 2022, Procurorul General interimar, pe lângă temeiul prevăzut la art.55 alin. (1) din Legea cu privire la procuratură nr.3 din 25 februarie 2016, a utilizat expresia „suspendare provizorie din funcție”, adică în calitate de măsură procesuală de constrângere reglementată de Codul de procedură penală. Deși, după data de 22 august 2023, asupra chestiunii suspendării provizorii din funcție (inclusiv și în cazul procurorilor) competența revine doar judecătorului de instrucție sau instanței de judecată, care are în procedură dosarul penal.

17. Mai mult, Consiliul Superior al Procurorilor în hotărârea nr. 1-190/2023 din 15 noiembrie 2023 ca temei legal, a făcut trimitere la prevederile art. 70 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25 februarie 2016.

18. Deci este evident că suspendarea din funcție a procurorilor este o măsură procesuală de constrângere, respectiv după data de 22 august 2023, asupra aplicării acesteia poate decide doar judecătorul de instrucție sau instanța de judecată.

19. În acest context, invocând art. 2 din Codul de procedură penală, reclamantul a concluzionat că, autoritățile publice nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege, cu normele superioare care stabilesc condiții de procedură privind editarea normelor juridice. Legea procesual penală nu este retroactivă nici ultra-activă. Altfel spus, reglementarea penală

se aplică pentru raporturile juridice ce apar după intrarea ei în vigoare. Situația fiind inversă doar dacă s-a prevăzut în dispoziții tranzitorii.

20. Așadar, reclamantul a conchis că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-190/2023 din 15 noiembrie 2023 este un act administrativ individual defavorabil ilegal, prin care i-au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale.

21. Astfel, având în vedere cele enunțate, Vladimir Martea a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-190/2023 din 15 noiembrie 2023 „cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, în baza motivelor și temeiurilor indicate în partea descriptivă a prezentei cereri.

22. Prin referința depusă la 25 ianuarie 2024, Consiliul Superior al Procurorilor a solicitat respingerea acțiunii depuse de Vladimir Martea, deoarece obiecțiile reclamantului invocate în cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate. Or, Vladimir Martea nu poate revendica încălcarea unui drept prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-190/2023 din 15 noiembrie 2023, în sensul art.17 din Codul administrativ, în condițiile în care legislația în vigoare cert consacră că instanța de contencios administrativ poate fi sesizată de orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, ce presupune totalitatea actelor administrative individuale și normative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Iar procedura privind adoptarea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-190/2023 din 15 noiembrie 2023, a fost în strictă concordanță cu prevederile legale.

23. În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtului, Consiliului Superior al Procurorilor Iulian Gainaru a reiterat poziția menționată în referința depusă, optând pentru respingerea acțiunii înaintate de Vladimir Martea.

24. Complementar a menționat că nu există un litigiu în instanță privind contestarea de către Vladimir Martea a ordinului Procuraturii Generale nr.1982-p din 27 noiembrie 2023, prin care a fost dispusă suspendarea sa din funcția de procuror în Procuratura raionului Călărași.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

La momentul examinării admisibilității prezentei acțiuni, prevederile legale relevante aveau următorul conținut:

25. Art.191 alin.(5) lit.a) din Codul administrativ:

„(5) Curtea Supremă de Justiție soluționează:

a) în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor;”

26. Art.3 din Codul administrativ:

„Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.”.

27. Art. 5 din Codul administrativ:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.”

28. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

29. Art. 15 alin.(1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Operațiunile administrative sînt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice.
(2) Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.”

30. Art. 17 din Codul administrativ:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

31. Art. 20 din Codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

32. Art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.
(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

33. Art. 189 alin.(1) din Codul administrativ:

„ (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

34. Art. 207 alin.(1) al.(2) lit.e) și alin.(3) din Codul administrativ:

„(1) Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd:

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

(3) Declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin.(2) lit.a)–e) exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.”

35. Art.209 alin.(1) lit.a) și b) din Codul administrativ:

„(1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.”

36. Art. 230 din Codul administrativ:

„Încheierile judecătorești care se motivează se emit în procedură scrisă. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează participanții la proces.”

37. Art. 55 alin.(1), (2) și (6) din Legea cu privire la procuratură nr.3 din 25 februarie 2016:

„(1) Procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor. În situații ce nu suferă amîinare, Procurorul General îl poate suspenda pe procuror fără acordul Consiliului Superior al Procurorilor, pînă la următoarea ședință a Consiliului Superior al Procurorilor.

(2) Procurorul este suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General, fără implicarea Consiliului Superior al Procurorilor, atunci cînd i se acordă concediu de maternitate și concediu pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 6 ani. În celelalte cazuri prevăzute de lege, procurorul este suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

(6) Procurorul poate ataca hotărîrea privind suspendarea sa din funcție în instanța de judecată în condițiile legii.”

38. Art.79 alin.(1) al Legii cu privire la procuratură nr.3 din 25 februarie 2016:

„(1) Hotărîrile Consiliului Superior al Procurorilor pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărîrea vizată i-a fost comunicată.”

39. Pct.12.11 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225 din 14 septembrie 2016:

„12.11 Procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General. În prealabil, Procurorul General sau, după caz, procurorul care exercită urmărirea penală sesizează Consiliul cu solicitarea de eliberare a acordului scris în vederea suspendării din funcție a procurorului. Sesizarea despre suspendarea din funcție se susține în fața Consiliului de către de către procurorul inițiator al procedurii de suspendare din funcție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Prin prisma dispozițiilor art.209 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 79 alin.(1) al Legii cu privire la procuratură nr.3 din 25 februarie 2016, instanța de judecată menționează că Vladimir Martea s-a conformat dispozițiilor legale și a depus în termen acțiunea la 08 decembrie 2023, având în vedere că copia Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-190/2023 din 15 noiembrie 2023 „cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, i-a fost notificată, prin e-mail la 07 decembrie 2023.

41. Studiind materialele cauzei, argumentele participanților la proces din cererea de chemare în judecată și referință, precum și prin prisma dispozițiilor enunțate, instanța de judecată conchide că acțiunea înaintată de Vladimir Martea, urmează a fi declarată inadmisibilă.

42. Așadar, având în vedere dispozițiile art.189 alin.(1), art.5, 10 alin.(1), art. 15, 20 ale Codului administrativ, menționate la pct.27-31 și 33, instanța de judecată notează că unul din elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu vătămat prin una din formele activității administrative, or, acțiunea în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

43. Activitatea autorităților administrației publice se realizează prin două categorii de forme, una producătoare de efecte juridice – acte administrative, contractele administrative și alta neproducătoare de efecte juridice proprii – operațiunile administrative.

44. Sub acest aspect, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că prevederile articolului 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ urmează a fi aplicate în corespundere cu dispozițiile articolelor 17, 20 și 39 din Codul administrativ.

45. Instanța de recurs menționează, că sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte

persoane, ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

46. Astfel, pentru a pune pe rol o acțiune în contencios administrativ, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții de formă și conținut, precum ar fi: respectarea competenței jurisdicționale, existența capacității procesuale, revendicarea unui drept încălcat, etc.

47. Materialele cauzei atestă că, la 14 decembrie 2022, Procurorul General interimar a înaintat un demers Consiliului Superior al Procurorilor, prin care a solicitat eliberarea acordului de către Consiliul Superior al Procurorilor, pentru suspendarea provizorie din funcție a procurorului în Procuratura raionului Călărași, Vladimir Martea, până la adoptarea definitivă a hotărârii pe cauza penală nr. 2022970516 (a se vedea f.d.1-3 dos. adm.).

48. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-190/2023 din 15 noiembrie 2023 „cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, s-a admis demersul Procurorului General interimar și s-a eliberat acordul în vederea suspendării din funcția de procuror în Procuratura raionului Călărași a dlui Vladimir Martea (f.d.48-50, dos. adm.).

49. Iar prin ordinul Adjunctului Procurorului General interimar nr.1982-p din 27 noiembrie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcție”, s-a suspendat Vladimir Martea din funcția de procuror în Procuratura raionului Călărași, de la 27 noiembrie 2023, până la adoptarea definitivă a hotărârii pe cauza penală nr. 2022970516 (a se vedea f.d.9).

50. Contrar afirmației reclamantului că, prin adoptarea de către Consiliul Superior al Procurorilor a Hotărârii nr.1-190/2023 din 15 noiembrie 2023 „cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, i-au fost afectate drepturile și interesele legitime, instanța de judecată, accentuând caracterul complex și multi-etapizat al procedurii de suspendare din funcție a unui procuror, prin prisma dispozițiilor art. 55 alin.(1), (2) și (6) din Legea cu privire la procuratură nr.3 din 25 februarie 2016 în coroborare cu pct. 12.11 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225 din 14 septembrie 2016, precizează că procedura administrativă de suspendare din funcție a unui procuror conține mai multe etape, după cum urmează: solicitarea de către Procurorul General de la Consiliul Superior al Procurorilor a acordului pentru suspendarea din funcție procurorului; exprimarea acordului de către Consiliul Superior al Procurorilor și emiterea actelor administrative individuale (ordine) de către Procurorul General de suspendare din funcție a persoanelor respective.

51. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-190/2023 din 15 noiembrie 2023 „cu privire la demersul despre eliberarea acordului în

vederea suspendării din funcție a unui procuror”, contestată în speță, nu întrunește elementele obligatorii ale actului administrativ și astfel, nu constituie act administrativ individual în sensul art. 10 din Codul administrativ, dar o operațiune administrativă întreprinsă de Consiliul Superior al Procurorilor, care desinestătător nu produce ca atare efecte juridice, iar temeiul de drept care garantează suspendarea din funcția de procuror este actul administrativ individual, emis de către angajator, în speță ordinul Procurorului General interimar nr. 1982-p din 27 noiembrie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcție”. Or, acordul scris eliberat de către Consiliul Superior al Procurorilor este o pre-condiție, un element prealabil obligatoriu pe care Procurorul General trebuie să-l obțină în această procedură pentru emiterea ordinului corespunzător, dar nu este actul administrativ care în mod direct ar influența raporturile de muncă față de Vladimir Martea. Iar, operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual.

52. Așadar, având în vedere că Vladimir Martea a contestat doar Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-190/2023 din 15 noiembrie 2023 „cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, care reprezintă o pre-condiție, un element prealabil obligatoriu pe care Procurorul General trebuie să-l obțină pentru emiterea ordinului corespunzător, care constituie actul administrativ, în sensul art. 10 din Codul administrativ, la caz, ordinul Adjunctului Procurorului General interimar nr.1982-p din 27 noiembrie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcție”, instanța de judecată ajunge la concluzia de a declara inadmisibilă acțiunea reclamantului Vladimir Martea, prin prisma art.207 alin. (2) lit.(e) din Codul administrativ.

53. Or, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-190/2023 din 15 noiembrie 2023 „cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror” nu poate fi contestată separat de ordinul Adjunctului Procurorului General interimar nr.1982-p din 27 noiembrie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcție”, care reprezintă actul administrativ individual, emis de către angajator, ce a generat suspendarea din funcția de procuror a lui Vladimir Martea.

54. Iar potrivit datelor din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor și explicațiilor reprezentantului Consiliului Superior al Procurorilor, date în cadrul ședinței de judecată, ordinul nominalizat nu a fost contestat.

55. De altfel, Legea expres prevede că se contestă însăși suspendarea din funcția de procuror, dar nu eliberarea acordului în mod separat de decizia autorității privind suspendarea din funcție.

56. Altfel spus, Vladimir Martea nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 din Codul administrativ.

57. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art.207 alin. (2) lit.(e), art. 230 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibilă acțiunea depusă de Vladimir Martea împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă